

SVATAVA HEJRALOVÁ - životopis

Svatava Hejralová se narodila 21. června roku 1957 v Jilemnici. Její rodina původně pochází z Vysokého nad Jizerou. Její otec Václav Hladík pocházel z Vysokého nad Jizerou a matka Jiřina ze Staré Vsi. Manželé spolu měli celkem pět dcer, naše pamětnice se narodila jako pátá v pořadí. V roce 1945 se rodina odstěhovala z Vysokého do Rokytnice nad Jizerou. Jedná se o dobu po odsunu německých obyvatel ze Sudet, kdy Češi osídlovali vybydlené pohraničí. Zde s nimi bydlela i babička Eliška Nováková. Dědeček z matčiny strany Otakar Novák byl za války odsouzen k trestu smrti ve vysokém Sondergerichtu za odbojovou činnost. Jeho manželka, Svatavy babička, strávila rok a půl v koncentračním táboře.

Svatava trávila své dětství a mládí v Rokytnici nad Jizerou. Otec je vychovával v demokratickém duchu první republiky. Otec se znal s Edvardem Benešem, nemohl se tedy smířit s nástupem komunistů k moci v roce 1948. Svě dcery vychovával v duchu svého přesvědčení a myšlenek, netajil s odporem k vládnoucímu režimu, což se také podepsalo na životě celé rodiny. Otce v 50. letech propustili a mohl pracovat jedině v továrně, matka pracovala ve slepičárně.

Svatava chodila na základní školu do Rokytnice nad Jizerou. Maturitu skládala na gymnáziu v Jilemnici. Poté nesměla na vysokou školu, proto absolvovala nástavbu, kde složila druhou maturitu kulturně-výchovných pracovníků. Na střední škole poznala svého budoucího manžela Jana Hejrala z Vysokého nad Jizerou. Pocházel z rodiny, která byl úzce spjata s vysokým Krakonošovým divadlem. I ona se velmi záhy dostává do místního ochotnického divadla, stává se členkou souboru, kde působí již 50 let. Když bylo Svatavě 21 let s Honzou Hejralem se vzali a zanedlouho se jim narodila první dcera Svatava. Celkem spolu měli čtyři děti: Svatavu, Jana, Magdalénu a Václava.

Svatka pracovala nejprve ve vysokém vlastivědném muzeu, později také jako účetní, zdravotní setra a svou pracovní kariéru ukončuje opět ve vlastivědném muzeu.

Je velmi aktivní ženou s mnoha zájmy, avšak tím největším zůstává vysoké divadlo, kde se nevěnuje pouze hraní. Také vodí a mluví loutky, dává dohromady bohatý divadelní archiv, který nemá u jiného ochotnického spolku v České republice obdoby. Aktivně udržuje tradici amatérského divadla a členové souboru o ní říkají: *„Že drží celý spolek pohromadě a je jeho hnacím motorem.“* K vysokému divadlu také neodmyslitelně patří přehlídka ochotnických divadel známá pod názvem Krakonošův divadelní podzim, který organizuje. O věhlasu tohoto festivalu svědčí známé osobnosti, kteří ho jako hosté navštívili a besedovali s divadelními příznivci, za zmínku stojí takový herci jako např. Jiří Štěpnička, Petr Nárožný, Stanislav Zindulka, Petr Nárožný, Eva Holuba, Květa Fialová, Nadě Konvalinková, Jan Čenský, Jan Kanyza, Radovan Lukavský, František Filipovský, Miroslav Horníček, Petr Kostka, Simona Stašová, Tomáš Töpfer a mnozí další.

Také spolupracovala na tom, aby se české loutkářství dostalo na seznam nehmotných památek UNESCO, což se podařilo. V současné době se o totéž snaží u českého ochotnického divadla. Za svůj celoživotní přínos ochotnického divadlu získala v roce 2020 ocenění Pocta hejtmána Libereckého kraje za celoživotní přínos v oblasti divadelního umění.

Kromě divadla je Svatava také mnohaletou dávkyní krve. Za 160 odběrů jí byl udělen Diamantový kříž. V mládí se věnovala volejbalu, lyžovala, závodně hrála šachy, je členkou dobrovolných hasičů. Řadu let jezdila na různé závody po celé České republice, na kterých působila jako časomíra.